

Παρέμεινε δὲ διδάσκων τὰ Γραμματικά καὶ Ἐγκύκλια μέχρι τοῦ 1759· ὅτε ἀπὸ τῆς Ἀθωνιάδος σχολῆς ὁ πολὺς τὴν σοφίαν κλεινὸς Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις παρὰ τοῦ τότε Πατριάρχου Σεραφείμ ἀποκατέστη διδάσκαλος τῶν Φιλοσοφικῶν κατὰ τὰς νεωτέρας θεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν διὰ συγγιλιῶδους γράμματος, ἐκδοθέντος τῷ 1760. Ἀλλὰ φεῦ! μόνον ἐπὶ δέκα καὶ ἑπτὰ μῆνας κατεῖχεν ἡ σχολὴ τὸν θησαυρὸν τοῦτον, ἀναγκασθέντα νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ λόγους εὐλόγους, ὧν μνημονεύει ὁ σοφὸς Πατριάρχης Κωνσταντίας· καὶ οὕτως ἡ σχολὴ στερηθεῖσα τοῦ ἀνδρὸς ἐστερήθη καὶ τῶν κατ' ἐκλεκτικὴν μέθοδον Φιλοσοφικῶν καὶ Ἐπιστημονικῶν μαθημάτων· καθηγητῆς δὲ ταύτης εἰς τὰ Γραμματικά καὶ Ἐγκύκλια ἐγένετο Γεώργιος ὁ Βυζάντιος, ὁ καὶ πρότερον μετὰ τὸν Ἀνανίαν διδάξας, καὶ Κριτίου μαθητῆς· τούτου δὲ διάδοχος τῷ 1765 ὑπῆρξε Παναγιώτης ὁ Βυζάντιος, καὶ αὐτὸς τοῦ Κριτίου ἀκροατῆς, ὅστις τὸ τῶν μοναχῶν σχῆμα ἐνδυθεὶς καὶ Προκόπιος μετονομασθεὶς, εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ὑψώθη ἄξίωμα, ἐγένετο μητροπολίτης Εὐρίπου. Μετὰ τοῦτον Ἰωακείμ ὁ Ἀντιπάριος, ὁ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν μητροπολιτικὸν τῆς Κυζίκου θρόνον ἀνοψωθείς, ὁ Βιζύης Γεράσιμος, ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σαμουήλ μετακληθεὶς· μετὰ τοῦτον ἀνεδέξατο τὰ πρὸς διδασκαλίαν τῶν Γραμματικῶν καὶ Ἐγκυκλίων, ἐν ἔτει 1770, Χρῦσανθος ὁ Αἰτωλός· τοῦτον δὲ ἀναχωρήσαντα διεδέξατο ἐν ἔτει 1774 Ἡλίας ὁ Κύπριος, τοῦ Κριτίου καὶ αὐτὸς ἀκροατῆς· κατὰ δὲ τὸ 1775, ἢ μάλλον 1777, παρὰ τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν συνέστη καὶ ἐτέρα τῶν Φιλοσοφικῶν μαθημάτων ἐν ἰδιαίτερᾳ οἰκίᾳ ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἧς διευθυντῆς ὑπῆρξε μέχρι τοῦ 1790 Σέργιος ὁ Μακραῖος, ὁ ἀκροατάμενος τοῦ Εὐγενίου·